

Das "Mannheimer Modell". Wie Instrumente der gesetzlichen Rentenversicherung in Sozialplänen genutzt werden können / Ralf Winkel // Soz. Sicherh. - 2018, nr 11, s. 399-406, tab.

"Model Mannheimer". Jak instrument ustawowego ubezpieczenia emerytalnego może być wykorzystany w planach socjalnych.

Autor zwraca uwagę na rozwiązania jakie stworzyło wejście w życie regulacji tzw. Flexirentengesetz, które umożliwiły przeprowadzenie płatności służącej wyrównaniu potrąceń na emeryturę już od wieku 50 lat lub więcej. Jednocześnie przyznaje, że dotychczas niewielka była świadomość istnienia możliwości przejmowania przez pracodawcę wspomnianych płatności wyrównujących, mimo iż jest ono szczególnie cenne w przypadku tzw. planów socjalnych czy negocjacji w sprawie kompensacji. Dodatkowo przewidziana jest możliwość wykorzystania wpłaty pracodawcy do zarządzanego przez Deutsche Rentenversicherung konta gromadzącego środki pracownika. Z prezentowanych informacji wynika, że za sprawą tego rodzaju rozwiązań można wyrównać większość potrąceń na emeryturę. Omawiając bliżej wspomniane rozwiązania autor wspomina, że tzw. "model Mannheimer" został przez niektóre przedsiębiorstwa zastosowany w planach socjalnych i umowach, a płynące z niego doświadczenia okazały się być pozytywne dla korzystających z niego osób. Zdaniem autora koncepcja wyrównujących płatności w powiązaniu z przeniesieniem środków pracownika do Deutsche Rentenversicherung ma na celu nie tylko krótkotrwałą poprawę w ramach planów socjalnych, lecz bierze pod uwagę również sytuację osób w wieku emerytalnym. Tym samym ta długoterminowa inwestycja środków socjalnych stoi w opozycji do krótkookresowych pokus formułowanych np.: przez prywatne przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe. Na przykładzie zakładu Goodyear Philippslurg autor szkicuje wykorzystanie tego instrumentu w praktyce. Jednocześnie wskazuje, że umożliwił on osobom w wieku 59 lat na korzystanie z czegoś w rodzaju wcześniejszego stanu spoczynku przy jednocześnie niewielkiej skali zmniejszenia emerytury.